

Krigsfangerne på Guantanamo-basen

Af Hassan Abdul-Khaleq

Inden for de seneste uger har der været en del diskussioner om de tilfangetagne muslimske fanger fra Afghanistan på Guantanamo-basen. De er blevet behandlet som vilde dyr, og endda værre. De blev tvunget til at bære masker, deres hår og skæg blev fjernet, de blev frarøvet alle sanser og ydmyget. Ifølge en rapport fra Reuters har to fanger, der blev bragt fra Afghanistan, mistet deres hukommelse som følge af tortur under det amerikanske militærs afhøring. De er derudover blevet anbragt i åbne blikskure som dyr i zoo, så den amerikanske offentlighed kan få tilfredsstillet sin hævnlyst.

Vi har set realiteten af USAs dobbeltmoral, dets eklatante hykleri og hvordan de modsiger deres egne kufr-love og principper, såsom Geneve-konventionen og menneskerettighederne. Både Bush og forsvarsminister Donald Rumsfeld har kategorisk nægtet at anse de muslimske fanger som krigsfanger og har i stedet kaldt dem „illegale kombattanter“. Derfor mener den amerikanske regering ikke, at behandlingen af fangerne behøver at være i overensstemmelse med Geneve-konventionens regler for krigsfanger. USA (mis)bruger de såkaldte internationale love og principper til deres egne formål.

Derfor har vi alle set og hørt, hvordan disse fanger har fået en fuldstændig ny betegnelse, der klassificerer dem som „illegale kombattanter“. Deres legen med ord, for at skjule sandheden, er blevet tydelig for hele verden og har udløst et ramaskrig i de internationale medier. USA tror og implementerer, hvad den nazistiske propagandamester Goebells engang sagde under 2. verdenskrig: „Hvis en løgn bliver sagt tilstrækkelig mange gange, bliver den troværdig“. Amerika er som fortidens farao og kan sammenlignes med hvad, Allah (swt) siger i surah Yunus:

وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٨٣﴾

“Og sandelig, Fir’awn (Faraos) var en voldsherre på jorden, og han var visse en af overtrædere“. [OQM. Yunus:83]

I dag har vi mange moderne faraoer, mange musrifeen (overtrædere) og tyranner. En orientalist ved navn Dr. Joseph Adam Person skrev engang: „Folk, der er urolige over, at atombomben en dag vil komme i hænderne på araberne, indser ikke, at den islamiske bombe allerede er blevet smidt; den faldt den dag Muhammad blev født“. Som Fir’awn, ‘Ad, Iram og Thamud så havde de alle deres tid, og de blev alle destrueret med Allahs (swt) vilje og det samme vil ske med USA insha’Allah. Allah (swt) siger i surah Al-Fajr:

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ﴿١﴾ إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ﴿٧﴾ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ
 مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ﴿٨﴾ وَثَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخِرَ بِالْوَادِ ﴿٩﴾ وَفِرْعَوْنَ
 ذِي الْأَوْتَادِ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ﴿١١﴾ فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفُسَادَ ﴿١٢﴾
 فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ﴿١٣﴾ إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ﴿١٤﴾

“Har du ikke set, hvorledes din Herre handlede med ‘Ad. (Folket fra) Iram, som rejste de høje søjler, hvis lige ikke blev skabt i (disse) egne. Og Thamud, som udhulede klipperne i dalen. Og Fir’awn, teltplokkens herre. (Alle) de som begik overgreb i byerne og forøgede uretten i dem. Så lod din Herre straffens svøbe træffe dem, thi din Herre er (altid) på vagt“
 [OQM. al-Fajr:6-14]

Vi har bevidnet den barbariske, inhumane og terroristiske måde, USA behandler krigsfanger på. Vi har bemærket, hvordan USA hovmodigt og arrogant tramper på alt og alle, der ikke deler samme værdigrundlag, og som ikke underkaster sig USA’s herredømme. Man kan så spørge, hvordan ser Islam på dette? Og hvad er Islams holdning til krigsfanger? Det burde ikke komme som en overraskelse, at Islam har besvaret disse spørgsmål i detaljer, da vi ved, at Quranen og Sendebudets Sunnah besvarer alle spørgsmål, der er relateret til vores handlinger.

Ved en nøje studering af fiqh-bøgerne kan vi se, at disse spørgsmål er nøje besvaret. Når muslimerne tager fjenden til fange, så er det khaleefahens befaling og dom, der er gældende, og det er hverken de, der tilfangetager fjenden eller hærføreren, som beslutter, hvad der skal ske med dem. Lovene om krigsfanger er etableret på baggrund af et absolut Quran-vers, hvori khaleefahen er givet et valg om enten at løslade eller få løsepenge for fangerne. Den Ophøjede og Evige (swt) siger:

فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا أَثْخَنْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا
 الْوُثَاقَ فَمَا مَثًا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا

“Når I da (på slagmarken) møder kuffar, så hug dem over halsen, og når I så har fået magt over dem, så bind dem fast i bånd. Dernæst (sæt dem fri) enten som en nåde eller mod løsepenge, indtil krigen aflægger sig sine byrder“ [OQM. Muhammad:4]

Dette er eksplicit i loven om fanger, og det er en specificeret (muta’ayyan) lov. Denne eksplicite tekst kom i surah Muhammad, som er den første surah, der blev åbenbaret angående kamp. Åbenbaringen af denne surah kom efter Sendebudets (saaws) ankomst til Madinah fra Makkah, og den er blevet kaldt kamp-surah’en. Den blev åbenbaret efter surah Al-Hadid og før Badr-slaget. Denne surah opklarede krigsfangerens status, før der endnu overhovedet var indtruffet nogen krig eller kamp. Det skal være klart for os, at denne tekst fra Quranen er basisteksten for alt relateret til krigsfanger, og som andre tekster refererer tilbage til. Af dette vers kan vi ud fra ordet imma (enten)

udlede, at der er tale om et valg mellem to ting uden nogen tredje valgmulighed. Verset siger (meningsmæssigt): **“Bind dem fast i bånd. Dernæst (sæt dem fri) enten som en nåde eller mod løsepenge“**.

Når 'imma' forekommer mellem to muligheder, så begrænser teksten valget mellem dem og udelukker flere muligheder. Eksempelvis kan der nævnes, at Muhammad (saaws) frigav Thamama bin Wa'il, lederen af Yamama-folket, digteren Abu Uzzah, Abu Al-'As bin Ar-Rabi; han (saaws) sagde om fangerne fra Badr: **“Hvis Mut'im bin 'Udiyy var i live, og talte til mig om disse stinkende folk, så vil jeg frigive dem til ham“**. Han (saaws) fik løsepenge for fangerne fra Badr, og de var 73 mænd, og han (saaws) løskøbte på Badr-dagen to muslimske mænd mod én kafir mand. Det er også blevet berettet af 'Imran bin Husain: **„Profeten løskøbte to mænd fra muslimerne mod én mand fra polyteisterne fra Bani Aqil“**. Ibn Abbas berettede også: **“Der var krigsfanger fra Badr-kampen, der ikke kunne løskøbe sig, så Sendebudet (saaws) besluttede, at fangernes løskøbelse var bundet til at lære børnene fra Ansar at læse“**.

Disse ahadith sammen med Quran-verset viser udtrykkeligt, at loven om fanger enten er frigivelse eller løskøbelse. Derfor er det ikke tilladt at dræbe, torturere og ydmyge krigsfanger, og de skal absolut behandles i overensstemmelse med de islamiske ahkam (love). Under en islamisk stat er det khaleefahen (amir ul-mumineen), der afgør, om de skal frigives, eller om der skal kræves løsepenge. Udover dette er det ligeledes blevet berettet, at Profeten (saaws) dræbte nogle efter slagene. Han (saaws) dræbte mændene fra Banu Quraydha, men det var fordi, at det omhandlede lovene for afgørelser (tahkim) og ikke krigsfanger. Profeten (saaws) dræbte også An-Nadhr bin Al-Harith og Uqbah bin Abu Mu'ayt i varetægt på Badr-dagen, og Abu 'Uzzah på Uhud-dagen, men dette indikerer ikke, at der er tale om loven for krigsfanger, fordi det skete ikke for alle dem, der blev sat i varetægt, ej heller skete det ved hver eneste krig. Årsagen til drabene på disse bestemte personer var, at Profeten (saaws) så en definitiv trussel i dem mod muslimerne. Derfor var det specifikt relateret til dem og ikke en legitimering af drab på krigsfanger.

Imam Bukhari og Imam Ahmad berettede fra Abu Hurairah, som sagde: **“Sendebudet (saaws) sendte os på en ekspedition og sagde: 'Hvis I finder den og den person fra Quraish, så brænd dem med ild'. Derefter sagde Profeten (saaws), da de skulle til at tage af sted: Jeg har beordret jeg til brænde den og den. Sandelig ingen straffer med ild foruden Allah ('azza wa jall), så hvis I finder dem, så dræb dem begge“**.

Følgelig er det bekræftet, at drab ikke er Shariah-loven for krigsfanger, men snarere en Shariah-lov vedrørende specifikke personer, hvor det er khaleefahen, som afgør, om der er en reel trussel, og det er ham, som giver ordre til drab, selv hvis de pågribes som krigsfanger. Et meget velkendt eksempel var Abu Azza Shayr, som var poet i Makkah, og som skrev satiriske digte, hvori han latterliggjorde muslimerne. Efter Badr-slaget, som muslimerne vandt, blev han taget som krigsfange. Abu Azza Shayr tryglede om frigivelse, fordi han var fattig og havde masser af børn, hvorefter han blev frigivet.

Det næste år ved Uhud-slaget blev han endnu engang taget til fange, og den samme scene gentog sig, men denne gang blev han dræbt, og Profeten (saaws) sagde: **“Jeg vil ikke frigive dig, så du kan returnere til din stamme og prale af, at du narrede Muhammad to gange“**. Profeten fortsatte og sagde: **“En mumin falder bliver ikke stukket af (slange) grøft to gange“**. Muslimen følger ikke de inhumane principper såsom menneskerettighederne, som bliver propageret fra Vesten, men vi underkaster os kun til Allahs Shariah.

Det er blevet bekræftet, at der under Islams historie var krigsfanger, der konverterede til Islam, da de så Islams retfærdighed blive implementeret. Så et spørgsmål, der kunne dukke op er: Tror I, at muslimerne, der er pågrebet af USA, ville frafalde? Nej, fordi de ser den betændte og rådne realitet af kapitalismen og kufr-hyklert. Yderligere, kan vi se Islams retfærdighed, da amerikansk tv gav den hele armen, da to unge kvinder fra Texas, der havde prædikeret evangeliet i Afghanistan, blev løsladt i november. Under pressemødet i Pakistan kunne man se og høre et ærgelsens suk fra tv-reporterne, da kvinderne bedyrede, at deres Taleban-vogtere havde behandlet dem ordentligt. De havde faktisk spist bedre end de fleste muslimer i Afghanistan.

Men Islam vil sandelig sejre og Islams lys vil insha' Allah vise verden, hvad retfærdighed er. Den detaljerede Shariah, som Allah (swt) har givet os, er ikke i fiqh-bøgerne, Quranen og Sunnah for ikke at blive implementeret, men snarere er Shariahen kommet for at blive implementeret over os. Allah (swt) siger i surah Aal-'Imran:

وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾

“Vær derfor ikke udmattede, og vær ikke bedrøvede; thi I vil vinde overhånd, hvis I er muminiiin“ [OQM. Aal-'Imran:139]